

PERSBERICHT

Maatschappelijke roep om meer duidelijkheid en eenduidigheid **Band en Milieu legt nieuwe norm voor rubberkorrels op**

Leiden, 15 februari 2017 – Er gelden per 1 maart a.s. nieuwe normen voor de gehalten Polycyclische Aromatische Koolwaterstoffen (PAKs) in rubbergranulaat voor kunstgrasvelden. Van de acht belangrijkste PAKs mag voortaan maximaal 20 mg/kg in het granulaat zitten, dus gemiddeld 2,5 mg/kg per PAK. Deze norm is in lijn met de bevindingen van het RIVM dat rubbergranulaat met die gehalten PAKs veilig zijn om op te sporten. Deze nieuwe norm wil Band en Milieu (BEM) verplicht stellen en opleggen aan de BEM-gecertificeerde producenten van rubberinfil van gerecyclede voertuigbanden. De norm moet helderheid voor alle betrokkenen verschaffen en voorkomen dat de ‘normendiscussie’ over rubbergranulaat blijft voortwoekeren. Ook komt er een stringent monitorings- en controlesysteem dat zorg draagt voor de naleving van regels voor herkomst en samenstelling.

Het RIVM-rapport van afgelopen december is heel helder in zijn conclusies: sporten op rubbergranulaat van voertuigbanden is veilig. De PAKs die in de korrels besloten zitten, komen nauwelijks vrij. Mensen krijgen volgens de studies van het RIVM tot meer dan honderd keer meer PAKs binnen via het dagelijkse voedsel dan wanneer zij een heel leven lang iedere dag op rubbergranulaat zouden sporten. Een zeer recent gepubliceerde studie van het Washington State Department of Health laat eveneens zien dat er geen verband is tussen sporten op rubbergranulaat en kanker. De incidentie van kankervormen lag bij voetballers op rubbergranulaat lager dan bij de gemiddelde bevolking in dezelfde leeftijdscategorie van die staat in de VS, aldus het rapport.

Toch is er veel onduidelijkheid en discussie ontstaan over de normen waaraan het rubbergranulaat moet voldoen. De enige norm die momenteel wettelijk bindend is, namelijk de Europese REACH-norm voor mengsels, blijkt erg ruim in vergelijking met de PAK-waarden die daadwerkelijk in het granulaat worden aangetroffen. Dat is onnodig en geeft een verkeerd signaal. Tegelijkertijd is de REACH-norm voor artikelen (ook wel ‘consumentennorm’ genoemd) voor dit materiaal onnodig laag, omdat er geen gevaar is. De norm voor artikelen is wettelijk dan ook niet van toepassing.

“REACH geeft te weinig houvast voor het granulaat met zijn specifieke toepassingsgebied”, zegt Kees van Oostenrijk, directeur van Band en Milieu. “Daarom komen wij nu met een specifieke norm voor PAKs in granulaat gemaakt van voertuigbanden. Dit moet iedereen meer duidelijkheid en eenduidigheid geven, zodat er geen discussie meer hoeft te ontstaan welke norm nou geldt. Met het RIVM-onderzoek in de hand kunnen we ook aantonen dat granulaat met deze maximale PAK-waarden gewoon veilig is. Om te kunnen aantonen dat deze norm niet wordt overschreden, richten we een monitoring- en controlesysteem in. Ook dit is erop gericht om twijfels weg te nemen”, aldus Van Oostenrijk. Hij benadrukt dat deze nieuwe norm aanmerkelijk lager ligt dan de huidige wettelijke norm. “Wij leggen ons zelf dus strengere regels op dan de wet vereist. En aangezien Band en Milieu

de toevoer van gebruikte autobanden aan de producenten van granulaat beheerst, kunnen wij naleving afdwingen”.

Toekomst nog lager

In opdracht van Band en Milieu en VACO heeft het onderzoeksbureau SGS sinds begin november 2016 bijna negenhonderd velden onderzocht op de aanwezigheid van PAKs in rubbergranulaat. Daaruit blijkt dat op 98,7% van de velden minder dan 20 mg/kg van de 8 belangrijkste PAKs aanwezig is. Hoewel deze concentraties dus geen risico opleveren, verplicht de bandenbranche zich naast de aangescherpte normering om het PAK-gehalte nog verder naar beneden te brengen. Van Oostenrijk: “Er is een maatschappelijke vraag naar zo weinig mogelijk PAKs in het granulaat. Wij gaan daarom een inspanningsverplichting aan om over 5 jaar infillmateriaal te leveren voor aanleg van nieuwe velden met maximaal 15mg/kg van de 8 belangrijkste PAKs”.

Rubberinfill en de circulaire economie

Een ander aspect is tot nu toe onderbelicht gebleven. *“Rubbergranulaat heeft uitstekende sporttechnische eigenschappen, lage beheer- en aanlegkosten, een lange levensduur en een minimale CO₂-footprint. Het wordt door vriend en vijand gezien als het beste infillmateriaal voor kunstgrasvelden. Rubbergranulaat van voertuigbanden is veilig voor de gezondheid en voor het milieu”,* zegt Van Oostenrijk. Het hergebruik van voertuigbanden als rubberinfill levert een besparing op van 1,1 kg CO₂-eq per kg. Het gebruik van bijvoorbeeld EPDM in plaats van rubbergranulaat levert ruim 200.000 kg CO₂-eq meer aan vervuilende emissie per voetbalveld. Van Oostenrijk: *“Ter vergelijking: met de aanleg van een veld met rubbergranulaat wordt de uitstoot CO₂ van 1,5 miljoen autokilometers vermeden ten opzichte van een veld aangelegd met EPDM. En voor het gebruik van kurk zijn per voetbalveld permanent 30 voetbalvelden aan agrarisch oppervlak nodig die niet voor voedselproductie beschikbaar zijn. De goede score van rubberinfill op het gebied van duurzaamheid en sporttechnische eigenschappen is voor aannemers, gebruikers en veldbeheerders dan ook een voorname reden om te kiezen voor dit materiaal”.*